

עפ"ג 1394/10/14 - מ א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ג 1394-10-14 א נ' מדינת ישראל 04 דצמבר 2014

בפני הרכב כב' השופטים:
י' גריל, שופט בכיר (אב"ד)
ב' בר זיו, שופטת
כ' סעב, שופט

המערער: מ א ע"י ב"כ עו"ד גב' גולן-שטיינברג - סניגוריה ציבורית
נגד
המשיבה: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
ע"י ב"כ עו"ד גב' אייזינגר

פסק דין

1. בפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כבוד השופט מ. גינות) בת.פ. 41879-07-11 מיום 22.9.14.

2. המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג (עבירה לפי סעיף 382+379(ב) לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן "**החוק**")), ואיומים (עבירה לפי סעיף 192 לחוק).

על פי עובדות כתב אישום זה בתאריך 15.6.10 איים המערער על המתלוננת, שהינה אשתו, באומרו לה כי אם לא תחזור מיד הביתה "אני אוריד לך את התינוק שבבטן". כמו כן סטר המערער למתלוננת בלחיה ובעט בבטנה.

3. כן הורשע המערער בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות (לפי סעיף 382+380(ג) לחוק) בת.פ. 33081-05-12, אשר צורף ואשר גם בעובדותיו הודה.

על פי עובדות כתב אישום זה, בתאריך 10.1.11 תפס המערער בשערות ראשה של אשתו המתלוננת, ניער את ראשה וסטר באמצעות ידיו בפניה של המתלוננת, כל זאת על רקע בקשתה לכסף עבור קניות במכולת.

4. בית משפט קמא גזר על המערער עונש מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים, ועונש מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים, אם יעבור במהלך תקופה זו על כל עבירת אלימות כלפי גוף ואיומים ויורשע בה.

בשים לב למצבו הכלכלי של המערער והעובדה שהמתלוננת שבה להתגורר עם המערער, לא הושתו על המערער קנס או פיצוי.

5. המערער בעצמו הגיש את הודעת הערעור וטען, כי טעה בית משפט קמא בכך שלא לקח בחשבון את מצבו הנפשי והעובדה שהיה מאושפז בבי"ח לחולי נפש ואת מצבו הכלכלי ומצב משפחתו. כמו כן טען, כי בית משפט קמא לא לקח בחשבון את החרטה שהביע, את הודאתו בהזדמנות הראשונה, והעובדה שהמתלוננת התייצבה בבית משפט קמא והודיעה כי סלחה למערער.

בנסיבות אלה, ביקש המערער להקל בעונשו ולהסתפק במאסר על תנאי.

6. בהודעת הערעור ביקש המערער, כי ימונה לו סניגור מהסניגוריה הציבורית. בקשתו התקבלה ובאת כוחו הגישה הודעת ערעור מתוקנת. לטענתה, בית משפט קמא קבע, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 6 עד 15 חודשי מאסר וכי ראוי היה כי יסתפק ברף התחתון ויגזור על המערער 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. כן טענה, כי עברו של המערער נקי. המערער הורשע בגין 2 עבירות בשנים 2010 - 2011 ומאז לא עבר כל עבירות.

כן נטען, שעונש אשר ניתן בחלוף זמן כה רב מאבד מערכו המרתיע ומשכך, ולאור העובדה שהמערער והמתלוננת שבו לחיות יחד, האינטרס הציבורי שבהרתעה נסוג מפני האינטרס האישי של בני הזוג לשקם את חייהם.

ב"כ המערער גם הפנתה לנסיבות האישיות של המערער ובני משפחתו, כפי שעלו משלושה תסקירים שערך שירות המבחן, ובין היתר לעובדה שלבני הזוג 3 ילדים בני 3 שנים, שנתיים, ותינוק בן 8 חודשים. בעקבות הלידה האחרונה חלתה אשתו של המערער, היא סובלת מדלקת בפרק כף ידה המגבילה את תנועותיה, ונזקקת לעזרת המערער בטיפול בילדים, מאחר שאין לה קשר עם בני משפחתה.

7. בדיון בפנינו טענה ב"כ המערער, כי אכן 3 התסקירים מצביעים על מסוכנות מצד המערער, ואולם התסקיר האחרון הינו מחודש מרץ 2014 ובמבחן התוצאה לא התרחשו אירועים נוספים, ויש להתחשב בכך ולהקל בעונשו של המערער.

8. ב"כ המערער הגישה לעיונונו טבלת פסיקה שעניינה אלימות במשפחה. בין היתר נגזרו שם,

בעבירות אלימות במשפחה, עונשי מאסר לביצוע בעבודות שרות.

9. בגזר הדין קבע בית משפט קמא מתחם ענישה של 6 עד 15 חודשי מאסר. ב"כ המערער טענה, כי בית משפט קמא לא שגה בקביעת המתחם, אך ראוי היה כי העונש יועמד על הרף התחתון של המתחם וירוצה בעבודות שירות. היא הוסיפה וטענה, כי הפער בין 7 חודשים שנגזרו על המערער ל- 6 חודשים, אינו גבוה ואין לו ערך הרתעתי בשלב זה.

10. המערער עצמו אמר, כי הוא עוזר מאד לאשתו וכי הוא עובד בעבודות מזדמנות ומקבל הבטחת הכנסה. רעיתו של המערער אמרה, כי המצב בבית היום בסדר, וכי המערער מתנהג אליה בסדר. בהמשך אמרה גם, כי המערער תומך בה, וכי במידה ויכנס לכלא לא יהיה לה מקום מגורים והיא לא תוכל לשלם את דמי השכירות.

11. ב"כ המשיבה ביקשה לדחות את הערעור. ב"כ המשיבה הפנתה לשלושת התסקירים שערך שירות המבחן מהם עולה, כי המערער אינו מכיר בחומרת מעשיו ובצורך שלו בטיפול. הוא גם אינו בטיפול אינטנסיבי של שירותי הרווחה, אינו מקפיד על מעקב במרפאה לבריאות הנפש, ואף אינו נוטל את התרופות. שירות המבחן סבר, כי גורמים אלה מעלים את הסיכון להישנות עבירות אלימות מצד המערער כלפי אשתו, והעובדה שלא נפתחו תיקים נוספים אינה מלמדת על הפנמה שכן, שירות המבחן מציין, כי המתלוננת מתחרטת על העובדה שהתלוננה.

ב"כ המשיבה טענה, כי לאור מסוכנותו של המערער, היעדר ההמלצה הטיפולית מצד שירות המבחן והחשש שהוא מביע - אין להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא.

12. גם ב"כ המשיבה הפנתה לפסיקה מחמירה יותר לטענתה, שם נגזרו על נאשמים בעבירות אלימות במשפחה 12 חודשי מאסר, גם במקרים של העדר עבר פלילי.

דיון

13. ההלכה המושרשת, כפי שהובאה לאחרונה על ידי כבוד השופט ס. ג'ובראן בע"פ 2848/14 ברוך סיגר נ. מדינת ישראל (12.11.14) היא כי:

"מעטים הם המקרים בהם תבחר ערכאת הערעור להתערב בגזר הדין שנקבע על ידי הערכאה הדיונית. רק אם "הערכאה הדיונית נכשלה בטעות או שהעונש שנגזר על ידה חורג במידה קיצונית מן העונשים המוטלים, בדרך כלל, בנסיבות דומות" לא יהיה מנוס, אלא לתקן את המעוות (ראו: ע"פ 1242/97 גרינברג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.2.1998); ע"פ 9097/05 מדינת ישראל נ' ורשילובסקי [פורסם בנבו] (3.7.2006); ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.1.2009))."

עמוד 3

14. לאחר שבחנו את גזר דינו של בית משפט קמא ואת טענות הצדדים, מסקנתנו היא, כי לא נפלה כל טעות בגזר דין זה, ועניינו של המערער אינו נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים התערבות.

15. גזר דינו של בית משפט קמא מבוסס ומנומק היטב, ולקח בחשבון את כל השיקולים לחומרה ולקולא. המערער ביצע עבירות חמורות ביותר וכפי שציין בית משפט קמא, יש להוסיף עבירות אלה ולהטיל על מבצען מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

בעניינו הפרטני של המערער יש לקחת בחשבון את העובדה שהוא לא הפנים את חומרת מעשיו. כפי שנאמר בתסקירים שנערכו בעניינו, נשקפת מן המערער מסוכנות.

גם המשקל שיש לתת לעמדת אשתו נמוך, והעובדה שהמערער הינו המפרנס של המשפחה אינה יכולה להצדיק הקלה בעונש (במיוחד, כאשר עיקר הפרנסה אינו נובע מיגיעת כפיו של המערער, ומן הסתם גם אשתו תקבל את אותה קצבה המשולמת היום למערער עבור המשפחה).

16. ב"כ המערער גם לא חלקה על מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא ואולם נשכח ממנה כי המדובר בשתי עבירות נפרדות לחלוטין, שבוצעו במועדים שונים (שמפרידים ביניהם כ- 6 חודשים). גם אם מתחם הענישה המוסכם לעבירה הינו 6 עד 15 חודשי מאסר בפועל, ברי כי בגזרו על המערער 7 חודשי מאסר בלבד, הלך בית משפט קמא לקראת המערער והקל בעונשו, הקלה שלבטח אין להתערב בה.

17. על יסוד כל האמור - אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו בבית המעצר קישון **ביום 11.1.2015 עד השעה 10:00**, או על-פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על המערער לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ה, 04 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.

כ. סעב, שופט

ב. בר-זיו, שופטת

י. גריל, שופט בכיר
[אב"ד]